

არაფერი იცოდეს ქალმა. მის სხეულში მექანიკური ან ქიმიური გზით ხდება ცოცხალი ორგანიზმის მოკვლინება და შემდეგ – მენსტრუაციასთან ერთად მისი ორგანიზმიდან განდევნა. ამიტომ ჩასახვის საწინააღმდეგო საშუალებანი უმეტეს შემთხვევაში მინიაბორტია და სხვაგვარ მკვლელობათაგან არაფრით განსხვავდება.

ჩასახვის საწინააღმდეგო საშუალებანი გაცილებით მეტ სიცოცხლეს სპობენ, ვიდრე – აბორტი. ასეთ საშუალებათა გამოყენების დროს საშუალოდ წელიწადში რამდენიმე ჩასახვა ხდება, შესაბამისად – რამდენიმე მკვლელობა ხორციელდება. სამწუხაროდ, ქალთა უმრავლესობას არ ესმის, რომ, როცა ისინი სპირალს იძენენ, უკვე საკუთარ შვილთა პოტენციური მკვლელები ხდებიან. თუმცა ეკლესია კრძალავს ჩასახვის საწინააღმდეგო საშუალებებს, მაგრამ ზოგიერთი სასულიერო პირი ვერ ერკვევა მათი ზემოქმედების მექანიზმში. მათ მიაჩნიათ, რომ ეს არის ცოდვა, მაგრამ მკვლელობისა და სისხლისღვრის გარეშე და ამ ფაქტს უყურებენ, როგორც ჩვენი თანამედროვე ცხოვრების ისეთ მკაცრ რეალობას, რომელსაც გამოსავალი და ალტერნატივა არა აქვს. ამიტომ ყოფილა შემთხვევები, როცა მოძღვრები ჩასახვის საწინააღმდეგო საშუალებათა გამოყენების უფლებას აძლევდნენ თავიანთ სულიერ შვილებს და ამასთან აზიარებდნენ კიდევ მათ. ე.ი. აღსარებისა და ზიარების დროს ჩასახვის საწინააღმდეგო საშუალებათაგან ქალის წიაღში შესაძლებელია მიმდინარეობდეს მისი შვილის მკვლელობა ტანჯვა-წამებით. **ზიარების დროს მკვლელობა.** . . ეს ჩვენი თანამედროვე სულიერი ცხოვრების საშინელი პარადოქსია!

არქიმანდრიტი რაფაელი

კონტრაცეპტივები მეტად საშიშია!

კონტრაცეფციის აპოლეგეტთა მიერ დეკლარირებული არც ერთი მიზანი მიღწეული არ არის. სამაგიეროდ შობადობა ორჯერ შემცირდა. აი, სხვა შედეგები: ანემიის ზრდა ორსულებში (36%); უნაყოფობის ზრდა (16%); მენსტრუაციული ციკლის აშლის ზრდა (28%); საშვილოსნოს და საშვილოსნოს ყელის სიმსივნეთა რაოდენობის ზრდა; ღრმა ვენური თრომბოზების რისკის ზრდა. საერთაშორისო ონკოლოგიური ჟურნალის მონაცემებით სარძევე ჯირკვლების კიბოთი დაავადების რისკი 90%-ით იზრდება ორალური კონტრაცეპტივების რეგულარულ მომხმარებლებში.

რუდოლფ ინანი, (შვეიცარია, აკუშერული კლინიკის დირექტორი): „დღეს უკვე აღარავინ დავობს, რომ ჩასახვის საწინააღმდეგო ტაბლეტების გამოყენება ზრდის ქალის სხვადასხვა სენით დაავადების ხარისხს.“

ჰორმონალური კონტრაცეპტივების მოქმედების შედეგად მცირდება ორგანიზმის იმუნური დაცვა. რისკის მეორე ზონა შეეხება გულ-სისხლძარღვთა სისტემის იმგვარ დაავადებებს, როგორც არის მიოკარდის ინფარქტი, ინსულტი, თრომბოზი. მეორე თაობის პრეპარატები სამჯერ ზრდიან ინფარქტის რისკს, ხოლო ეს რისკი ათჯერ იზრდება მესამე თაობის პრეპარატების გამოყენების დროს. რისკი ასჯერ იზრდება, თუ ჯანმრთელობის საერთო ფონი სხვა არასასურველი ფაქტორებით არის დამძიმებული, ისეთებით, როგორც არის ჰიპერტონია, დიაბეტი, ზედმეტი წონა, აგრეთვე სიგარეტი. რისკის კიდევ ერთი ზონა – ეს არის ავთვისებიანი სიმსივნის წარმოქმნის საშიშროება, განსაკუთრებით, თუ პრეპარატს იყენებენ 20 წლამდე.

ჰორმონალური პრეპარატების ხმარება ზრდის სარძევე ჯირკვლის კიბოს რისკს. დადგენილია, რომ თუ ამ პრეპარატებს იყენებენ 20 წლამდე და, განსაკუთრებით, პირველ ფუნქციონირებულ მკერდის კიბოს გაჩენის რისკი 3,5-ჯერ იზრდება. ინექციით ეს რისკი უფრო მეტად – 4,1-ჯერ იზრდება.

ჰორმონალური პრეპარატების ხმარება იწვევს ფსიქიკის დარღვევას, კერძოდ, ორჯერ იზრდება ენდოგენური დეპრესიის დონე.

ძალზე იკლებს ლიბიდო, მთლად გაქრობამდეც კი, ოღონდ პრეპარატზე უარის თქმის შემდეგ ბრუნდება“.

იბეჯდება შემოწირულობებით. ვრცელდება უზასოდ. სხვასაც წააკითხეთ

სინელიდან ისე
გადავინაცვლო
ხედიდან, რომ
სინათლეს კი არ
მიხილავს და მინც
მე შენ მოგმართავ
სიწყევით „ღვთ“

აბორტის ცოდვა

მე ვარ აღამიანი, რომელსაც წაართვეს აღამიანის სახელი. მე ვარ ბავშვი, რომელსაც არ ჰყავს მშობლები. ვერ მოვასწარი ამქვეყნად გაჩენა, სიკვდილმა დაბადებამდე მომიტაცა. სინელიდან ისე გადავინაცვლე წყვილადში, რომ სინათლეს კი არ მიხილავს. . . და მინც მე შენ მოგმართავ სიტყვით – „დედა!“ შენ, რომელიც მატარებდი შენს წიაღში მყოფს, ხოლო შემდეგ კი სიკვდილის გაყინულ ხელებზე მიმაგდე, თითქოს მდინარეზე გადასვლისას შუა წყალში მომისროლე.

მე მინდა გითხრა, რომ მიყვარდი ჯერ კიდევ ჩემს დაბადებამდე, რომელიც ჩემთვის სიკვდილად იქცა. იმ წუთს, როცა რკინის კლანჭები მოუახლოვდა ჩემს სხეულს, უხმოდ გეძახდი: „დედა, მიშველე!“ ხოლო როცა ისინი ურჩხულის ეშვებით ჩაესვენენ ჩემს სხეულში, მაშინ აყვირდი: „დედიკო, ნუ მომკლავ, დედიკო შემობრალე!“ მაგრამ, ამაოდ – შენი საშო ჩემთვის სასაკლაოდ იქცა.

დედა! რატომ მომკალი, რისთვის წამართვი სიცოცხლე? ალბათ არ იცი, როგორ მიყვარდი, როცა მე და შენ ერთი სხეული ვიყავით. როგორ მინდოდა

მოგზვეოლი ყელზე, მაგრამ ხელები ჯალათმა მომკვეთა. მინდოდა მოგკროდი მკერდზე ჩემი გულით, მაგრამ იგი რკინამ განგმირა. როგორ მინდოდა, შენი ხელებით გეტარებინე, მაგრამ შენ საუკუნო წყვდიადისთვის გამიმეტე. ჩვილებს აკვანში აწვენენ, ჩემი აკუწული სხეული კი სანაგვეზე მოისროლეს სისხლით გაჟღენთილ დოლბანდებთან და მყრალ ნარჩენებთან ერთად. არავინ ტიროდა ჩემს გვამზე, არავინ ჩასვენა იგი ციცქნა კუბოში. ჩემი სამარე ვირთხების კბილებში ვპოვე, რომლებიც ნაგვის ხროვაზე დაწანწალებენ. დედა ლოცვებს კითხულობს მძინარე შვილის სასთუმალთან, მე კი ვინ მიპოვის აქ და ვინ მომეფერება? მე დედის ხსენებისაც კი მეშინია და ჟრუანტელი მივლის, როცა ის მარწუხები მაგონდება, რომლებიც ჩემს სხეულს გლეჯდნენ. მაშინ შენი თბილი წიაღი ჩემთვის გველის ცივ სხეულად იქცა.

არსებობს ორი წმიდათაწმიდა სიტყვა – **ღმერთი და დედა**. უფალმა არ მიმატოვა თავისი მოწყალების გამო, მაგრამ ჩემი თვალები, ნათლისღებით განუბანელნი, ვერ ხედავენ მას. მეორე წმინდა სიტყვა – „დედა“ კი მე დავკარგე – შენთვის ზედმეტი აღმოჩნდა ჩემი სიყვარული. ბავშვი განსაცდელში დედას მოუხმობს. სანამ დედა ცოცხალია, ადამიანი არ არის ეული, არ არის მარტოდ დაშთენილი. მან იცის, რომ დედის გული არ შეაქცევს ზურგს, თუნდაც მთელი მსოფლიო აღდგეს მის წინააღმდეგ, იცის, რომ დედა ყოველთვის გაათბობს მას თავისი სიყვარულით.

მე კი ობოლი ვარ ცოცხალი დედის მყოლი. მან საუკუნო ბნელეთისათვის ისე გამიმეტა, რომ ერთხელაც არ ჩაუხედავს ჩემთვის სახეში. მან ყოველგვარი ბრალის გარეშე გამასამართლა და გამომიტანა სასიკვდილო განაჩენი. მაგრამ ის ჩემზე უბედურია: როცა მკვლელის მახვილი ასო-ასო ანაწევრებდა ჩემს სხეულს, მაშინ მან მოაკვდინა ჩემი დედის გულიც – საბრალომ არც კი იცის, რომ გული აღარ გააჩნია. . .

შენ არა მხოლოდ ამქვეყნიური ცხოვრება წამართვი, არამედ ეკლესიასაც განმამორე. მე მის ზღუდესთან ვიმყოფები, ვხედავ ნათელს, რომელიც იქიდან გამოსჭვივის, მაგრამ არ შემოდისა შევიდე შიგ და ვეზიარო ამ ნათლის ბრწყინვალებას. ასე რომ, დედა, შენ არა მხოლოდ ჩემი სხეული მოკალი, არამედ სულიც.

გახსოვდეს, რომ უმანკო სისხლის დათხევით ქრისტეს მსჯავრი მეორდება. იუდამ უდანაშაულო სული 30 ვერცხლად გაყიდა, შენ კი იმიტომ გამყიდე, რომ თავისუფლად ყოფნის უფლება მოგეპოვებინა, საფასურიც თვითონვე გადაუხადე ჩემს ჯალათებს – შენ იუდასავით მოიქეცი. კაიაფამ განსაჯა უდანაშაულო და თქვა, რომ უმჯობესია ერთი კაცი მოკვდეს, ვიდრე – მთელი ერი. შენ კი განსაჯე, რომ ოჯახის საკეთილდღეოდ უმჯობესია, მოკვდეს უდანაშაულო ბავშვი – თითქოს მე შენი შვილი არ ვყოფილიყავი. ქრისტე ჯვარს აცვეს და შენც მომისაჯე მე ჯვარცმა.

თუმცა ვერ ვხედავ პირსა ღვთისასა, მაგრამ ვიცი, რომ მას ყველას გადარჩენა სურს. შენ არ ისმინე მაშინ ჩემი სიტყვები, როცა შეძრწუნებული გევედრებოდი შენს საშოში: „დედა შემობრალე“, ახლა მაინც ისმინე ჩემი. დედა, შეიბრალე თავი შენი, შეიწყალე შენი სული, განბანე იგი სინანულის ცრემლებით. ხოლო თუ გეყოლება შვილი, მიეცი მას ის სიყვარული, რომელიც ჩემთვის უნდა მოგეცა. მან მაინც შეიგრძნოს შენი ხელების სითბო, ესმოდეს შენი ლოცვის ხმა. განანათლე იგი წმინდა ნათლისღებით, რომ ამ ქვეყანაში ჩემსავით ბრმა არ შემოვიდეს, და თუკი ის ჩვილი გარდაიცვლება – თავის კუბოზე მაინც გაიგონოს ეკლესიის ღაღადისი, ცაში კი – ანგელოზთა გალობა. მიეცი მას ის, რაც მე მომაკელი.

და მაინც. . . ამქვეყნად მე ვხედავ ქრისტეს ნათლის ანარეკლს, რომელიც ძალიან შორიდან გამოსჭვივის

და ამ ნათლის სხივებში მე შენ მიყვარხარ, ჩემო უბედურო დედა!

არქიმანდრიტი რაფაელი

საშინელი პარადოქსი

ჩასახვის საწინააღმდეგო საშუალებები
გაცილებით მეტ სიცოცხლეს სპობენ,
ვიდრე – აბორტი

ამ საშუალებათა დამამზადებელი ფარმაცევტები და პრაქტიკაში გამტარებელი ექიმები ძალავენ მათ ნამდვილ მოქმედებას. აქ თვით დასახელება – „ჩასახვის საწინააღმდეგო“ უკვე შენიღბულია. ამ საშუალებათაგან არც ერთს არ ძალუძს ჩასახვისაგან დაცვის სრული გარანტიის მოცემა, ამიტომ ისინი ნაყოფის შემდგომი მოკვდინებისაკენ არის მიმართული. ამგვარ საშუალებათა უმრავლესობას საერთოდ არ გააჩნია უშუალო კავშირი ჩასახვასთან და პირდაპირ ცოცხალი ემბრიონის მკვლევლობაზეა გათვლილი. უმეტეს შემთხვევაში ისინი წამლავენ ემბრიონს. რაც შეეხება ე.წ. „სპირალს“, აქაც იგივე ტყუილია. სპირალი ჩასახვას კი არ ეწინააღმდეგება, არამედ უკვე განაყოფიერებული უჯრედის – ემბრიონის მოძრაობას. ქრისტიანული ანთროპოლოგიის ენით რომ ვთქვათ, აქ ხდება უკვდავი სულის მქონე ადამიანის მკვლევლობა, რომელსაც ფიზიკური სხეული ჯერ არა აქვს განვითარებული. ის მოკლებულია იმ გარემო პირობებს, რომელიც აუცილებელია მისი განვითარებისთვის და რამდენიმე დღეში კვდება. თუკილა ემბრიონი სპირალის მიუხედავად მაინც შეაღწევს დედის სხეულში, მაშინ სპირალი სწორედ იმისთვის არის, რომ გაკვეთოს იგი და უკუაგლოს. ხდება მკვლევლობა, რომლის შესახებაც შესაძლოა,